

» Myslíte, že elita bude za deset let závodit pořád na kilových běžkách? «

PROGNÓZA BĚŽKY 2010-2020

TEXT A FOTO: TOM ŘEPIK

NADPIS PŘILÍŠ TROUFALÝ NA TO, ABYSTE SE NEZAČETLI, ŽE? KAM SE BUDE BUDOUCÍ MATERIÁLOVÝ VÝVOJ UBÍRAT, NIKDO PŘESNĚ NEVÍ. KAŽDÝ SE MŮŽE JEN DOMNÍVAT A ODHADOVAT, S JISTOTOU JEDINÉHO: STĚŽÍ DOJDEV BRANŽI KE STAGNACI A VÝVOJ A PODOBA LYŽAŘSKÉHO NÁČINÍ ZAMRZNOU NA STÁVAJÍCÍ ÚROVNI.

Neustále posouvaná látka pokroku v běžkařském průmyslu bude bezpochyby i nadále překonávána a do nových sezón nastavována pořád výš. Zde nabízím pár domněnek svých, podložených pouze otevřenými očima, ušima a občas snad i myslí.

Zásadní význam budou mít nadále nové technologické objevy a aplikace. Nanovlákná, karbon,

kompozity dnes známých i ještě neznámých materiálů. Týká se nejen vnitřků lyží, ale pochopitelně i skluznic. Ve sjezdových lyžích se již roky experimentuje s čipy, čerstvě i s dvojvrstvou lyží – letos Atomic představuje hned deset double-deckových D2 modelů. Nepřekvapí mě, když se zanedlouho objeví tyto a podobné úspěšně

implementované novinky i u běžek, tak jako tomu bylo před nedávem s carvingovým krojením, 3D vnějším pláštěm a řadou dalších prvků.

Co se hmotnosti lyží týče, trend je zde zcela jednosměrně nastaven. Otázkou jen zůstává, kde leží konečný limit.

Teoreticky na nule, vím... :) Přesto, pokud bych vás požádal, abyste si představili třeba rok 2020, ať ospravedlním ten zatracený nadpis – myslíte (budem-li mít ještě sníh), že elita bude závodit pořád na kilových běžkách?

Zcela jistě se bude nadále a ještě intenzivněji experimentovat s průběžnou tuhostí a proměnlivou flexí v lyži. Zde je prostor pro vyšlechtění vlastností běžek velmi velkorysý. Dost možná konstruktéry nenechá spát ani otázka rádiusů krojení – ve spojení s pozměněnou, případně i plynule proměnlivou ohebností lyže to bude vždy nové téma. Navíc lyže nemusí mít (a už dnes některé nemají!) nezbytně jen rádius jediný. Jiný může mít ve špičce, jiný v patě, další jeden, či dokonce více různých vykrojení uprostřed...

Rottefella má svou NIS desku, která nejenže dovolí nasadit a vyjmout vázání během vteřin, ale umožňuje též předtím nerealizovatelné předozadní experimenty s ním. Letošní salomonová S-Lab obuv zase přichází s dozadu posunutým osovým bodem, tedy opět s prakticky novým montážním bodem. Jak daleko je doba, kdy si každý běžkař najde a nastaví svůj vlastní ideální bod jako naprostou samozřejmost a ani ho nenapadne, že to kdy bylo jinak?

Navěky odzvoněno nemusí být ani v otázce optimálních délek lyží zvláště, zapojí-li se do hry nové modifikace v rádiusech a/nebo konstrukčních tuhostech. A jaké se teprv dají provádět experimenty s pozicí osového středu lyže v rámci její délky... každý půlcentimetr změny tu může znamenat ve spojitosti s ostatními proměnnými (rádiusy krojení, variabilní tuhost atd.) naprosto jiné jízdní vlastnosti!

O pokrocích v chemickém výzkumu a jejich dopadu na nové produkty a technologie v mazání lyží raději ani nezačínat spekulovat.

Jedna věc je jistá – rok od roku budeme chtít lyžovat stále komfortněji, bezpečněji, ekonomičtěji. Závodníci pochopitelně rychleji. Někteří z nás se budou chtít zdokonalovat v technice. Nováčci se budou chtít sport naučit co nejspíše a nejrychleji – ostatně tento tržní segment nově přichozích duší bude v čase nabývat nadúležitosti, o tom není pochyb.

Dít se bude v běžeckém lyžování pořád něco – zajímavé experimenty a hledání směrodatných inovací nebudou brát konce. Právě v tento čas pravděpodobně nemálo chytrých hlav finalizuje detaily úprav, řešení a vynálezů, o nichž zatím nemáme ani potuchy, o kterých nás o pět, deset let později ani nenapadne, že jsme kdy mohli lyžovat bez nich. ■